

عنوان مقاله:

برنامه ریزی کاربری اراضی ساحلی غرب مازندران با تاکید بر رویکرد توسعه پایدار

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات جغرافیایی نواحی ساحلی، دوره 3، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

امیر خلعتبری - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای، گروه شهرسازی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

هاشم داداش پور - دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ساحل از ویژگی‌های منحصر به فرد زیادی برخوردار است. مهم‌ترین و بارزترین این ویژگی‌ها، تعاملات پویای زمین و دریا است. این امر باعث تجمع بیش از حد در قسمت‌هایی از نواحی ساحلی و تخریب این مناطق ارزشمند، بی‌نظمی در ساخت و سازها و همچنین نبود مدیریت و ضوابط و مقررات روشن در نحوه استفاده از زمین، موجب استفاده نادرست و بیش از ظرفیت ساحل به ویژه در سواحل غرب مازندران شده است. از این رو انتخاب رویکردی نظام مند برای برنامه‌ریزی ساحل نیاز است که بتوان با تعیین نوع استفاده مناسب ساحلی گام مهمی در پایدار سازی منابع ساحلی برداشته شود. در این پژوهش از فرایند شبکه تحلیلی (ANP) و منطق فازی، برای تعیین نقشه مناسب محیطی استفاده شد که با تعیین مولفه‌های اصلی نوع استفاده از زمین، به منطقه بندی و تعیین کاربری دهستان‌های - ساحلی پرداخته و در آخر با طرح ضوابط و مقررات راهبردی و مجموعه رهنمون و توصیه‌هایی برای نواحی ساحلی تنکابن سعی در ایجاد کاربری پایدار ساحلی شد. این تحقیق نشان می‌دهد که بین الگوی کنونی کاربری اراضی و تخریب منابع به دلیل نبود ضوابط و مقررات روشن، رابطه مستقیم و متقابل وجود دارد که با برنامه‌ریزی کاربری اراضی ساحلی با رویکرد توسعه پایدار، ماهیت و کیفیت توسعه نوار ساحلی غرب مازندران به ویژه شهرستان تنکابن در مسیری پایدار، مردم محور و مبتنی بر آسایش، رفاه و پایداری محیطی قرار خواهد گرفت.

کلمات کلیدی:

کاربری اراضی، توسعه پایدار، برنامه ریزی ساحلی، سواحل غرب مازندران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541253>

